

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De seruitutibus, & aqua Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

est obligatus ad dandum duntaxat: quia constituit vsumfru. vel aliam seruitutem. ipsam dat. j. transfert ipsum ius: sicut q. est obligatus ad dandū, non aut ad tradendū: quia traditio venit in consequentiam: sine qua dare non posset: ideo potius est in officio iudicis mercenario quam sit in obligatione. & ideo tenet Pet. q. sta tim q. tradidit vsumfru. vel seruitutem, inducendo quē in fundum seruitutis, sit liberatus ab obligatione qua tenebatur dare vel cōstituere vsumfru. & sic illa obligatio non posset tolli amplius tēpore, verum quia in futurum posset prohibere ratione dñij, cum pater debet cauere de non prohibendo. vt l. harum. si ser. ven. & ex ista cautione incipit noua obligatio. & de ista loquitur & de hoc intelligi ista l. non de pristina, quæ sublata erat: vt ista tollatur ipso longi tēporis, sicut ipse vsumfru. vel ius seruitutis. & bene tenet Pet. quod si non esset tradita, actio personalis nō tolleretur. Bar. in l. ij. ff. de verb. obli. in prin. iustinet gl. istam, & reprehēdit Pet. & tenet q. qui tenetur ad seruitutem non solū teneat ad dandum, sed etiam ad factum. & q. dando licet libere quatenus tenetur dare, nō liberatur quatenus teneat facere. mihi videat q. neuter tū dicat: nec Pet. inquantū intelligit istam l. in noua obligatio ne quæ orit ex cautione: quia est diuina, nec Bar. inquantū tenet q. qui tenet ad seruitutem, tenetur ad factū: imō tenet ad dandū tantū. vt dicit Pet. in dīco: & illa fuit intentio gl. q. licet det ipsam seruitutem cōstituendo, nō tñ liberat ab obligatione qua teneat dare, quia non videt perfectē dedisse eum postea prohibēdo: q. facere pot ratione dñij, ne videat auferre quod dederat, & ideo postea prohibendo non solū potest conueniri confessoria, in qua petit libi deberi seruitutē declarari, & ipsum compelli ad ipsam non impediendū, sed etiam potest conueniri vt det quasi non perfectē dederit. & illud idem consequenter. Et hoc videmus in similibus es mihi obligatus ad dandum rem corporalem, & eam de deo alteri obl. cum possit mihi auferre per hypothecariā: nō videtur dedisse: & possum te conuenire ad dandum: licet iam dedero ratione iuris quod mihi deficit: & cōsequar vt eam liberes. vt in l. si rē meā. ff. de sol. & illa est intentio istius gl. melius declaratur quā declarat doc. nec expedit venire ad cōtentionē q. inter Pet. & Bar. est. In vltima aut. q. gl. puto (quicquid dicat gl.) q. sicut vsumfru. tollit ipso iure per non vsumfru. & confessoria, & etiam per bonalis actio, quæ tolluntur in consequentiam. ipso iure tollunt: sed actio personalis quæ non tollitur in consequentiam alterius iuris, & sic per xx. ann. duntaxat: illa bene tollitur per excep. non ipso iure: quia tempus non est modus tollendi obli. ipso iure. vt l. obligationum ferē. §. placet. ff. de actio. & obli.

¶ Si legem est usufructus filio. quid hodie acquiratur patri: cum in aduentitij acquiritur proprietate filio & usufructu patri.

LEX

XVII.

Ex libris. Ista est vna noua lex. & credo q. alibi nō reperitur casus eius. & fuit ante l. p. cedentē. q. p. supponit q. p. minimā capitis diminu. per reat vsumfru. dū loquit de emact. filij vsumfru. quod hodie corrigitur per l. p. & h. d. ¶ Si vsumfructus sit relictus filio. fa. vel seruo alterius, & non apparet cuius contemplatio. fuit relictus: an ipsius filij vel serui: an verò patris, vel domini. Si contingat filium vel seruū, p. mōri, vel capite minui, fingitur relictus cōtemplatione patris: vel domini. & ideo nō extinguitur morte. v. capitis diminutione illorū: sed remanet apud ipsum patrem. vel dominum. Si verò contingat patrem p. mōri, fingitur relictus contemplatio filij. & apud eum remanet. nec extinguitur morte: v. capitis diminutione patris. h. d. Et in hoc vltimo nihil dicitur de seruo. quia non posset apud eum remanere. Veniamus ad casum & est nouus. Ista l. recipit dubia. magnam. nam aut iste vsumfru. fuit relictus contemplatio ipsius filij, vel serui. & tūc quicquid prius moriatur, vel posteri, non est vis, quia non debet inspicere persona patris, vel domini. sed ipsius filij, vel ipsius serui: vt per eorum mortem extinguatur. licet pater vel dominus superuiuat. cuius contrarium dicitur hic in primo dicto: quia vsumfruct. concernit personam usufructuarij: & hæc persona est ipse filius, v. seruus. Nam & seruus potest vt de facto: licet non de iure. Aut fuit relictus contemplatione patris, vel domini. & tunc per mortē eorum deberet extingui, non autem remanere penes ipsum filium: quia ipse pater est usufructuarius. cuius contrarium dicitur hic in secundo dicto. Breuiter op. procederet si constaret cuius cō-

templatione relictus esset, sed hoc debet intelligi q. nō cōstabat. quo calu. l. ista vult q. ex futuro euentu hoc deprehēda: vt si prius moriatur filius, vel seruus: videtur fuisse relictus cōtemplatione patris, vel dñi. & sic ipse pater vel dñs sit usufructuarius: & mors filij vel serui nō attendat. sed duntaxat patris, vel dñi, qui postea sequitur. Et econuerso si pater prius moriatur, fingatur relictus contemplatione filij: & mors patris præcedens non attendatur: sed mors filij, vel capitis diminutio postea secuta. & per istam distinctionem tollunt omnia contraria formata in gl. ¶ Et dicit Cy. q. in examine suo fuit interrogatus per quēdam doc. bonon. si legatus est vsumfru. filio. mīllas: quid hodie acquiratur patri? cum habeamus. quod in aduentitij quæritur proprietate filio, & vsumfru. patri. vt j. de bo. quæ lib. per totum. hic non est dare proprietatē distinctam ab usufructu patris, an nihil remaneat penes filium: an acquiratur filio ipsum ius, & comoditas sit ipsius patris. dicit ipse Cy. q. ipse aliter nō respōdit illi doctori, nisi q. de quæsito suo erat casus in ista l. & dñs Lābertinus de rāponibus q. erat p. motor suus, dixit q. optimē responderat: sed Mar. fil. dixit q. malitiosē sibi responderat. quia de casu huius. l. multū dubitabat. nec per istam l. videt istud dubium tolli. quia ista l. loquitur q. ignorat cuius cōtemplatione sit relictus usufructus. sed dubium pcedit quando est certum quod cōtemplatione filij: & sic ipse censet usufructuarius: & p. eius mortē & capitis diminutionem debet tolli, sed dubiū est, cū pater in aduentitij debeat habere vsumfru. & filius p. proprietatem. & hic non est dare proprietatem distinctam ab usufructu. quid iuris? Gl. mag. hic in fi. dum opponit de l. cum oportet. j. de bo. quæ lib. & dicit istam l. corrigi p. illam videt sentire quod ius usufruct. residet in persona filij, & patri acquiratur comoditas: & hoc magis placet. & sic finietur ex persona filij. tunc autem videtur constare quod contemplatione filij, q. fuit relictus ab eo qui non habebat notitiam patris, sed filij tantū: & econuerso q. ab eo qui habebat notitiam patris magis quā filij, videtur relictus contemplatione patris: vt l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pupi. quando autem est dubium, seruanda est distinctio huius. l. mirabilis: quam puto non esse correctam p. ti. de bo. q. lib.

De seruitutibus, & aqua

Rubrica.

¶ Super gl. Rubricę sibi. [de seruitutibus personalibus.] Sub. q. debent à re p. nā. hic verò de realibus, q. debeat à re rei: & ideo verba libelli & sententia debet cōcipi i. re, puta peto declarari fundū tuū debere seruitutē fundo meo: nō aut debeo dicere debere seruitutem mihi: & ita etiā est pronuntiandū. ideo dicit lex q. inia prædio dat in his seruitutibus. vt l. qui aliena. §. si. ff. de neg. gest. Nō p. terea tñ libellus esset ineptus: nec inia i. ualida, si verba cōciperent in p. s. meam: puta mihi deberi seruitutem de p. dīo tuo ad p. dīū meum. vt l. ij. in prin. ff. si serui. ven. & sibi tangit per Bar. quia verba libelli interdū impropriant & sustinet impropriatio: vt potius valeat vt l. sed & si possessori. §. itē si iurauero. ff. de iur. rei. & quod dixi. §. tit. j. l. j. sed licet seruitus debeat prædio, actio tamen cōpetens pro ea cōpetit p. s. nā: nō prædio. vt patet in d. l. ij. Est aut actio cōfessoria. quæ datur ei qui asserit prædio suo seruitutem deberi: & negatoria. quæ competit ei qui hoc negat. vt d. l. ij. si ser. ven. & istæ actiones fuerunt originaliter inuentæ, p. seruitutibus p. s. nā. de q. bus in tit. p. ce. & postea extensæ ad seruitutes p. dīales. vt d. l. ij. sed etiā doc. dicunt vtilē confessoria vel negatoria dari p. quibuscūq. iuribus incorporalibus: licet non cadant in nomen seruitutis: puta p. iurisdictione quam quis asserit habere in tali loco, vel p. iure eligendi prælatū, quod dicit vt plenē tractat & subtiliter p. Inn. in c. bonæ. de postu. p. la. sunt istæ actiones reales, sicut rei v. dicatione: q. dat p. re corpali. ideo cōpetit cōtra quēcūq. turbatorē: & peti declaratio iuris, sicut in rei vend. l. sicut. §. sed si quæritur. ff. si ser. vendi. est & alia seruitus persona lis. quæ debetur à persona personæ: vt in seruitute seruorum: de qua habetur in materia seruorum. ff. & C. in prin. vij. lib.

1. Sex requisita ut acquiratur seruitus per prescriptionem seu per usum. & nu. 1.
2. Seruitus quando dicatur habere causam continuam. & quando discontinuam?
3. Ille qui prescripsit seruitutem in domo vicini, si vicinus aliquā fecit contra eum, habet actionem: & vincit, nisi aduersarius prescripsit postea libertate, quam potuit prescribere longo tempore. dummodo non ui nec clam fuerit usus libertate.
4. Si allegans prescriptionem possidet ui, clam, vel precario ab alio: non ab aduersario, an hoc sibi noceat, ut contra aduersarium non potuerit prescribere?
5. Scientia & patientia possessoris non sufficit ut super re possessa possim acquirere ius

Pauli de Castro Prima super Codice.

seruitutis: sed requiritur scientia & patientia domini.
 Quod in eo qui utitur in iustitiam contra ciuitatem sciente & patiente tyranno qui
 eam occupauit: an prescribat?
 7 Quando dicatur quis esse in quasi possessione seruitutis, ad hoc ut habeat interdictum
 uti possidetis utile, ne in ea turbetur, & ad hoc ut possit prescribere longo tempore?
 8 Sicut in acquirenda seruitute requiritur bona fides utentis: quod credat sibi seruitutem
 competere: an ita in acquirenda libertate, q. credat rem suam esse liberam.

LEX

I quas actiones. Lex ista legit tribus
 modis in gl. & hoc co-
 tingit ppter finē eius, qui non videt cōcordare cū
 principio: cū tñ psequat eundē casum: q. in prin-
 cipio loquit i secūda psona: & loquit ei q. volebat
 agere, q. turbabat in seruitute quā acq. luerat p psc. rptionē in do-
 mo vicini: & in fi. loquit in tertia psona. & vñ velle psequēdo eū
 dē casum. q. ille cōtra quē psc. ribit, et cōtra quē agit, debuerit pos-
 sidere domū in qua fuit seruitus psc. rpta nō vñ, clā, vel p. cario. &
 tñ istud nō requirit in eo contra quē psc. ribit: sed requirit in ipso
 psc. ribente. ideo vt istud nō obstat, quod vñ obstat primē lectū
 rā: trāsit ad secūda: sed incidit in aliā improprietatē: quia tūc illa
 verba seruitutis non congruūt: sed deberet dicere vicē libertatis.
 ideo gl. vt euitet istas improprietates, trāsit est ad tertiā lectū. in
 qua nulla fit impetratio. & quālibet lect. de se est bona, & not. &
 2 secundū primam. h. d. t. Contra turbantem quē in possessione ser-
 uitutis p. dialis dant act. inuentā p seruitutibus defendendis: hoc
 primō. Et sufficit agēti si non potest aliter p. bare seruitutem sibi
 constitutam, p. bare se fuisse vñm seruitute longo tpe in p. dio vi-
 cini, non vñ, clam, vel p. cario. h. d. secūdo, partes patent p. le. Not.
 secundū istam lect. quod duo requirunt ad hoc, vt seruitus ac-
 quirat p psc. rptionem, seu p vñm. Primō, quod fuerit vñs lon-
 go tempore. i. x. annis inter p. sēntes & xx. inter absēntes. Secū-
 dō, q. non vñ, clam, vel p. cario, & diceretur vñs vñ, quando ad-
 uerario phibente. clam verō quando aduerario ignorante, p. cario,
 quando aduerario concedēte ad ipsius bene placitum, &
 non vñtra: & nullo ipiorum casuum posset p. scribere: quia nō
 haberet bonam fidem. Adde tertium, quod requirit quod fue-
 rit vñs sciente & patiente aduerario: vt l. pxi. quā scientia &
 patientia loco quasi possessionis habetur in iuribus incorpora-
 libus. vt l. penult. ff. cod. sine qua nō potest p. cedere p. scrip. tio
 iurium incorporalium: sicut nec rerum corporalium sine vera
 possessione. vt in c. sine possessione. de iureiur. tamen quia res cor-
 porales possunt propriē possideri, non requiritur scientia & pa-
 tientia illius contra quam p. scribitur. vt leg. fi. j. de p. scrip. t.
 longi. tempo. sed in incorporalibus ideo requiritur, quia sine ea
 non diceretur quis quasi possidere. Adde quartum, quod fue-
 rit vñs iure seruitutis: tanquam sibi debeatur seruitus & bo-
 na fides. vt l. fina. ff. quemadmodum ser. amitt. si enim iure familia-
 ritatis: & sic non animo acquirendi seruitutem, eam non acqui-
 reret: etiam si p mille annos fuisset vñs. quia non dicit quasi pos-
 sedisse. vt l. q. iure. ff. de acqui. pos. & similiter si nō bona fide, q.
 tantū sciebat seruitutem sibi non deberi, adhuc non acquireret:
 quia in p. scrip. tione longi tps etiam de iure ciuili veteri require-
 bat bona fides. saltem à principio, non autem p. sumit bona fides:
 si sciebat fundum esse alienū: quia sciebat vel icire debebat alie-
 nō non posse vti sine licentia domini. vt l. scuti. §. sed si q. rā. ff. si
 serui. ven. Requirit ergo q. credat se habere seruitutem qua vñt.
 licet reuera non habebat: sed errabat in factio: quia forrē audie-
 rat à patre suo hoc dici. nam hoc tribuebat iustam causam credē-
 di. non autem requirit ad probandam bonam fidem q. habuerit
 aliquem tit. vel concessionem à non domino. licet gl. videat hoc
 requirere in l. j. §. ij. ff. de iur. act. quē pri. Doct. dicunt quod licet
 ista concessio vel tit. causet bonam fidem: tamen non necessariō
 requiritur: quia ista seruitutes longo tempore possunt p. scribi, &
 sine tit. per. l. si quis diuturno. ff. si ser. ven. licet dominiū rerū cor-
 poralium (quod est maioris p. iudicij) non p. scribatur sine ti.
 longo tpe. vt l. nullo. §. de rei ven. nec etiam vñs. licet sit seruitus:
 quia tamē est pars domini. p vñm longi temporis sine tit. p. scri-
 bit. vt l. fin. j. de p. scri. longi. tempo. & ff. de publici. l. si ego. §. j. Dy.
 autem dixit p. sumi bonam fidem. contra quem Cyn. cum reue-
 rentia reprehendit: & vide gloss. & p Bartol. in dicta l. j. §. ij. de iur.
 act. quē pri. Item quinto requirit vt p. scribatur longo tempore,
 q. seruitus habeat causam continuam, vel quasi. Si autem dūcō
 tinuam: tunc requireret tantū tempus, cuius memoria in con-

trariū non existat: quia in illis nō cadit quasi possessio ciuilis, vel
 naturalis: vt l. seruitutes. ff. de serui. la. grande. & l. hoc iure. §. du-
 ctus aqua. ff. de aqua quoti. & est iua. t. Dicitur autē habere cau-
 sam cōtinuam, qñ ad vñm earū nō requiritur factū hominū: vt
 in seruitute aqua ductus: quia postquā factus est riuus vel cana-
 le, & aqua est in ipsum deriuata. nō requiritur vñterius factū ho-
 minis: quia per seipsam semper currit, quando est apta semper
 currere: sed quando nō est apta semper currere, sed aliquādo, vt
 aqua pluuialis: sufficit q. instrumentum quo potest currere, sit
 semper paratum ad recipiendum aquam: & tunc dicitur habere
 causam continuam: vt l. foramen. de ser. vr. p. rēdi. Quando verō
 requiritur factum hominis, vt est seruitus haustus aque pro fun-
 do: vt seruitus itineris, dicitur habere causam discontinuā: quia
 quasi pos. talium seruitu. realium non retinetur animo hominis,
 sed retinetur solo corpore & vñs. quia cum debeatur rei, & rei
 nō habeat animū, sed corpus, nō potest dici q. possideat ciuili-
 ter animo quem nō habet, sed nec dominus rei possidet: quia
 sibi nō debetur, sed rei. sed in serui. personalibus seu in alijs iuri-
 bus incorporalibus, quā debentur personā bene cadit ciuilis
 quasi pos. quā retinetur animo illius. & ideo licet ad vñm earū
 requiratur factum hominis temper: quia tamen quasi pos. ciuili-
 lis retinetur animo, & animus pot. esse cōtinuus in retinendo, &
 cet non corpus, p. scribuntur longo tempore cum ei. tamen. vt
 §. dixi: quia non dicuntur habere causam discontinuam propter
 cōtinuum animum in retinendo. l. iusto. §. nō mutat. & ibi dīgo-
 tur per Bar. ff. de vñca. licet quidam dixerint contrarium. vt no-
 fert Cy. hic. & l. seq. cōtra quos est ille §. & l. si ego. §. j. ff. de publi-
 cia. vbi vñs. potest p. scribi longo tempore. & ante completā
 p. scrip. tionem competit publiciana pro eo, sicut pro rebus cor-
 poralibus. quod non esset si diceretur habere causam discontinu-
 uam. quoniam ad hoc p. scribendum requiritur cōtinua
 possessio. aliā interrumpitur p. scrip. tio. vt in l. naturaliter. de
 acquiren. pos. Adde sextum & vltimum, q. requiritur vt p. scri-
 bens sit dominus fundi, cui venit acquirenda seruitus completa
 p. scrip. tione: aliā si simplex possessor, sicut nō posset acqui-
 re per pac. tū: ita nec per p. scri. sicut nec posset eidem seruitutē
 imponere, etiam si partem haberet domini. vt in l. pro parte. ff.
 de serui. t. Secūdo verō secundam lec. h. d. Ille qui p. scrip. tione
 seruitutem in domo vicini, si vicinus aliquid facit cōtra eam lo-
 ber actionem: & vincit. nisi aduerarius p. scrip. sērit post libe-
 ratem, quam potuit p. scribere longo tempore. dummodo nō
 vñ, nec clam, fuerit vñs libertate. h. d. & tūc nō oportet quod co-
 ponatur. dum dicit [si is qui pullatur.] id est, tu qui pullatur
 inquietaris: sed stat propriē. & loquitur de aduerario cōtra quē
 agit cōfessoria: & sic pullatur à te in iudicio. ipse autem allegat
 contra te p. scri. libertatis, dicens eam p. scrip. sērisse contra ser-
 uitutem, quā tibi prius debebatur. nam vincit si longo tempore
 fuit vñs libertate, non vñ aut clam, vel p. cario, sed tunc tex. in
 propriatur. dum dicit [consuetudinem vicem seruitutis obēp-
 re sciet.] deberet enim dicere vicem libertatis. vt tantum valeret
 libertas acquisita per p. scrip. tionem, quantum libertas conce-
 sa per contractum. gl. respōdet vel dic q. vult dicere, vt licet ser-
 uitus acquiri per vñm longi tēporis: ita & libertas, si longo tpe
 fuerit quis vñs libertate. ecce casum. Et secundū istā lect. aduer-
 uerarius tuus contra quē agebas cōfessoria. & petebas cōp. sē-
 eū ad destruendū aedificiū factum, contra seruitutem dicebat se
 p. scrip. sērisse libertatē: quia longo tēpore tenuit aedificatum alius
 te sciente & patiente. vñde sicut tu potuisses p. scribere seruitu-
 tem contra eum per vñm longi temporis: ita & tu libertatē quā
 habet in hoc vicem seruitutis, & sic per eū fuit extincta seruitu-
 tem contra eum per vñm longi temporis: quia & libertas est
 & res ipsius pristina libertatem recuperauit: quia & libertas est
 extinctio seruitutis. vt l. si aedes. §. libertas. ff. de ser. vr. p. rēdi. hoc
 verum dicit Imperator si is qui pullatur, id est, aduerarius tuus
 qui pullat à te agente: nec vñ, nec clam, nec p. cario tenuit aedi-
 ficium eleuatum per longum tempus: sed te sciente & patiente
 possider, id est, possedit libertatem. t. Quārit glo. secundū vñm
 que lec. quid si allegans p. scrip. tionem possedit vñ, clam, vel
 p. cario ab alio, non ab aduerario: an sibi hoc noceat, vt contra
 aduerarium non potuerit p. scribere: videtur quod non, sed
 sufficiat non habuisse ab aduerario: vt l. j. in fin. ff. vñ pos. & l. q.
 gloss. tamen tenet contrarium. nam verum est quantum ad reu-
 nendam possessionem, & ipsam defendendū aduersus agentem
 interdicta

interdictio vti possit istud bene sufficit qd ab aduersario non ita tenetur licet tenuerit ab alio vi, clam, vel præcarid: nos loquimur quantum ad acquirendum ius de nouo, in qua acquisitione requiritur bona fides, ille autem qui possidet vi, clam, vel præcarid ab vno non habet bonam fidem: quia scit rem vel ius non esse suum, sed credit esse illius a quo sic tenet. vñ nec contra illud præscribitur, nec etiam contra alium contra quem præscribere non intendit. ista gl. dicit veritatem in quantum ad primam lect. quæ loquitur de præscribente seruitutem, non quantum ad secundam quæ loquitur de præscribente libertatem: quam potest præscribere contra illum a quo non tenet vi, clam, vel præcarid, licet teneat præcarid ab alio: casus est notabilis secundum Guil. de cu. in terminis in l. si ædes. præallegata in prin. de ser. vr. præ. Tercio modo gloss. legit seu ponit casum vt tollant ista improprietates: qd ego prætendebam habere seruitutem in domo quæ tunc est tua: quia te sciente & patiente fui ea vsus p. longum tempus, vincam te, nisi tempore quo sciuisisti, & passus fuisti, non eras dominus: sed possessor. possidendo vi, clam, vel præcarid ab alio. licet nunc sis dominus. Nam sicut non poteras tunc mihi concedere seruitutem: quia nullum ius habebas in domo, ita nec scientia & patientia tua potuerunt esse causa quod acquireret: quia non plus debent operari, quam expressa concessio. Et sic not. quod scientia & patientia possessoris non sufficit vt super re possessa possit acquirere ius seruitutis: sed requiratur scientia & patientia domini: & ita debet intelligi & limitari lex sequens, vnde dicit Bart. qd si aliquis tyrannus occupauit aliquam ciuitatem: & alius sciente & patiente tyranno fuit vsus iurisdictione in aliquo loco subdito illi ciuitati, super quo iurisdictionem habebat, non præscribit iurisdictionem contra ciuitatem. Circa quod vide quod p. eundem not. in l. j. si quis fundum. in fi. ff. de iti. act. quæ priua. Guil. de Cug. videt dicere contrarium quod sufficiat scientia possessoris. per l. inter quos. §. si dominus. ff. de dam. infect. & p. l. Imperatores. de publicia. & p. l. si ego. §. j. secundum intellectum gl. ff. de publi. de quo tangitur per Innocen. in c. bonæ. de postu. p. la. Breuiter ista est veritas, qd scientia & patientia solius possessoris sine patientia domini non sufficit ad præscribendum, per illam gloss. & per dictum Bart. sed si cum illa concurreret etiam scientia & patientia domini, sufficeret: ita intelligo dictum Guil. si enim tuus possidet rem tuam tanquam suam. & ego ipso sciente & patiente vtar seruitute: te tamen ignorante, vel contradicente: non acquiro in præiudicium tui sed si sciuisisti, & non contradixisti, cum posses, tunc secus: vnde in casu Bar. quia ciuitas obsessa à Tyranno non audet contradicere, non potest dici quod fuerit p. la. vnde puto Bar. bene dixisse morte solito. Quæro circa primam lect. quando dicatur quis esse in quali possessione seruitutis, ad hoc vt habeat interdictum vti possidetis vtile, ne in ea tur bene. & ad hoc vt possit præscribere longo tempore? Rñdeo autem erat seruitus negatiua: puta altius non tollendi: & dic vt hic in gl. post prin. ibi. [& incipit ab eo tempore &c.] ff. de ser. vr. præ. l. q. luminibus. ff. de vsuc. l. si is. §. si seruus. quorum lega. l. j. §. quælitum. aut erat seruitus affirmatiua: & tunc aut consistebat in actibus qui solent competere iure facultatis in alieno, vt seruitus eundem per fundum vicini: nam licitum est ire domino non prohiben te per alienum de iure naturali: vt l. diuus. de ser. rusti. præ. & tunc requiritur quod ierit per xxx. dies: ad hoc vt videatur ire iure seruitutis: & habeat interdictum de iti. act. quæ pri. non dico vt ista quasi pos. sit sufficiens ad præscribendum longo tpe seruitutem iuribus: & habeat causam discontinuam: vt supra dixi. Aut cõsistat in aliquo quod non solet concedi iure facultatis: vt inducendum aquam per fundum alienum: nam etiam domino non prohibente non est licitum: vt j. eo. l. aqua. & tunc sufficit qd semel duxerit domino sciente & patiente: cū sit in quali possessione ducendi, & videat duxisse iure seruitutis. vt in l. j. §. j. vel ij. de aqua quotidiana & æsti. & per prædicta rñdet ad multas q. de quibus dic: vt in c. cum ecclesia sutrina: de causa pos. & propieta. p. gl. & doc. Circa secundam lect. quæro, an sicut in acquirenda seruitute requiritur bona fides vtentis qd credat sibi seruitutem cõpetere: ita in acquirenda libertate, quod credat rem suam esse liberam? respondeo qd aut loquimur de ser. rusti. quæ perduntur per non vsus, absque eo quod præscribat libertas, quibus perditis res reuertit ad priuam libertatem quam semel habuit: & sic potius detegitur libertas quam præscribat, & tunc non requiritur bona fides, imò potius quod sciat prædium suum debere seruitutem: si tñ aduer-

sarius ea non fuit vsus legitimo tempore, cū a seruitus sit extincta, vt j. eo. l. sicut recuperata est libertas. vt in l. sequit. §. si viam. ff. de vsuca. & propter hoc Bar. ibi determinauit quod in actionibus psonalibus si creditor stetit p. xxx. ann. quod debitorem suum in iudicio non molestauit: licet debitor sciat se debitorem, nihilominus præscriptum est debitum: quia ista præscriptio currit sine facto sola negligentia creditoris non petentis. & hoc etiam de iure ca. Nec ob. c. malafidei poss. de reg. iur. lib. vj. quia debet intelligi in præscriptio corporali, qd non currit sine pet. præscriptio. sed de illa non requiritur pos. quia debitor non possidet debitum quo tenet: vt not. in l. regulariter. ff. de pe. hæ. Pro qua opi. facit. quia etiam hodie de iure can. si vsus. vel ille cui debetur seruitus prædialis, non vte reit seruitute p. longum tempus: eam pderet: licet dñs pñj seruitutis sciret seruitutem deberi: & sic ille §. si viam. non est incorrectus de iure cano. quia ipse non præscribit libertatem, sed eam recuperat per præd. seruitu. Cano niste tamen & etiam legistæ communiter tenent contra Bartol. & etiam ipse idem Bart. videtur terminare contra in l. omnes populi. de iust. & iure. vbi tenet quod si statutum dicat creditorem negligentem petere per quinquennium cadere ab actione sua: non habet locum si debitor sciebat esse debitorem. sed debet restringi quando erat bonæ fidei: ne includat peccatū: & hoc etiam hic tenet Bal. licet Bart. in loco prædicto non alleget. Aut loquimur in seruitute vrbana, in qua non sufficit negligentia non vtentis vt recuperetur libertas: imò requiritur vt ipsa libertas præscribatur. & sic quod interueniat factum præscribitis. vt si habeo seruitutem tigni immittendi in parietem tuum, licet enim ea non vtar spatio longi temporis: si tamen mihi fecisti in contrarium, eam non perdo: sed requiritur qd aliquid feceris: puta quod foramina quæ ibi erant obturaueris, vel quod eleuaueris parietem: cum deberes seruitutem, vt possem supra ipsum parietem ponere tigna: & tunc non possum. propter eleuationem: tunc ergo requiritur quod obturaueris, vel eleuaueris bona fide: credens non debere seruitutem, aliàs libertatem non præscriberes. vt hæc habentur in l. hæc autem. ff. de ser. vrb. præ. & l. si ædes. §. libertas.

1. Vfusfructus quanto tempore præscribitur?

2. An contra prohibitionem tuam possim præscribere seruitutem in re tua, & quanto tempore?

3. Negatoria quanto tempore tollatur?

4. Extrajudicialis interdictio, an interrumpat præscriptionem longi temporis, seu seruitutem continuam?

LEX

II.

Si aquam. ¶ Seruitus habens causam continuam, acquiritur longo tempore, si præscribens fuit ea vsus sciente & patiente aduersario: nisi per aduersarium fuit interrupta. quod fieri potest etiam p. interdictum extrajudiciale: & tunc qui incipit præscribere si aliquos sumptus fecit in alieno pro acquirenda seruitute, eos perdidit. hoc dicit. In text. ibi. [eo sciente.] sub. & patiente: & hoc dictum non dicitur in l. præceden. & sic supplet pñtam, In text. ibi. [duxisti.] sub. p. longum tps: vt s. l. pxi. & sic seruitutem acquisiuisisti, vnde postea phibere non potuisset. ¶ In text. ibi. [exemplo rerum immobilium.] §. quantum ad longum tempus, sicut enim potest præscribi dominium rerum immobilium p. longum tempus: ita & seruitus prædialis. quæ minoris est pñdicii, quia non auferit dominium, sed incommodat: non autem quod ad ti. qui requiritur in præscriptione seruitutum, ppter rationem prædictam: sed in præscriptione domini bene requiritur. vt s. tit. ij. l. nullo & eodem modo in præscriptione vsusfructus: qui est pars domini: & maioris pñdicii respectu domini: & sic loquitur. l. fina. j. de præscrip. long. tps. po. & l. si ego. §. j. de publicia. & hic p. Pet. & Cy. Si tamen non interuenisset titulus, adhuc vsusfructus posset præscribi, & acquiri tpe longissimo xxx. ann. sicut & alia iura rerum corporalium & incorporalium. vt in l. sicut. de præscriptio. xxx. ann. & non solum si bona fide fuisset vsus. sed etiam si mala de iure ciuili: licet secus de iure canonico. ¶ In text. ibi. [vsus tibi interdictus est.]

¶ Potest præscribi dñi, an domini tyranni. cū possit præscribi, vide per Io. de Ana. in c. j. in ij. columna. de schisma.

¶ Vfusfructus posset præscribi. Adde gloss. & Bar. in l. iusto. in §. non mutat de vsuc. Bal. in l. si de lon. tps. præscri. Abb. in c. cū nō liceat de præscri. Bart. in l. ij. §. ex contrario. ff. de acq. pos. Et vide Bal. in l. si. in ij. col. i. ver. veluti. C. de lō. tps. præscri. & ibi qd præscribitur spatio cētū an. quod tū intellige verum sine ti. & vide etiam Pau. de ca. in con. v. inesp. In causa quæ vertitur. Franc. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Ordinata charitas.
Adde Bart. in l. pupil
lun. de excu. tut. no.
in c. de sup. negl. prg
la. libr. vj. not. in cap.
quiescam⁹. xliij. dist.

Et sic nō fuisti postea vsus illo patiente. Vñ
nō potuisti complere prescriptionem : iste
text. videt̃ contra Inno. in c. bonę. Si postu.
p̃la. qui videt̃ dicere quòd contra phibitio
nem tuam prescribo seruitutem in re tua.

fici. l. ordi. Sed potest dici quod longissimum tpe bene prescribitur non longo. vt hic. & sic in primis non requiritur scientia & patientia aduersarij: sed solus vsus. sicut etiam non requiritur si interuenisset titulus. puta Titius pos. fundi tui concessit mihi seruitutem in eo, qua sui vsus te ignorante, vel contradicente. Si bona fide, credens te non esse dominum, vel illum Titium, prescribit contra te longo tempore; nisi interuenerit lit. contest. p. quam illa prescriptio interruptitur; vt in l. moræ. §. de rei vend. & sic potest intel. ligi. l. si. q. de prescrip. long. tem. secundum Pe. hic quod ergo operatur titulus vt possim prescribere longo tempore etiam te ignorante, vel non patiente; ista operatur longissimum tempus quando titulus non interuenit. Tene mentis, quia ista sunt subtilia. ¶ In gl. ij. super verbo. [quæstisti. i. bi. [Sed negatoria quando tempore tollitur. ¶ & c. gloss. in illo versu. vult formare vnā opinionem nō cōtra istum text. sed contra solutionem datam ad primum contrarium. ibi. [vel hic habet perpetuam causam ibi non. Inam dū dicit [ibi. Inō vult quod quādo seruitus non habet causam ppetuam, vel quasi, sed discōtinuum. vt est seruitus, vel alia in qua requiritur factum hominis ad quotidianum vsus, quod factum hominis non potest esse cōtinuum, requiritur ad prescribendum tantum tempus, cuius in contrarium memoria non existat. puta c. anni. per l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quotidi. & æsti. Cōtra istud & contra illum. §. oppo. quod imō sufficiat longissimum tempus xxx. ann. quod sic ostenditur. Si ego iui per fundum tuum te sciente & patiente per xxx. ann. perdidisti negatoriam p. quam poteris defendere libertatem fundi tui per l. j. §. j. de anna. excep. & sic non poteris allegare libertatem. ex quo sequitur quod vincam in confessoria. qua dicatur mihi seruitutem deberi; postquam non potes allegare contrarium. & sic vsus xxx. an. tribuet mihi seruitutem itineris; cuius contrarium dictum est. Gloss. dicit secundum quosdam quod non sequitur perdidisti negatoriam, & non potes allegare libertatem, ergo ego acquisiui seruitutem; cum ista possint simul stare quod prædium tuum sit liberum; & sic nō habere seruitutem. & inde allegare hoc nō potes istud nihil est dicere. quia paria sunt nō habere ius, vel habere & nō posse id allegare. l. q. habebat. in fi. cum glo. ff. de man. test. quia sic obtinebo perinde ac si haberem ius. ideo gl. soluit secundo verum esse quod perdidisti negatoriam pro itionibus præteritis, nō p. futuris cū ergo agendo confessoria agam pro futuris itionibus, quia volo adhuc ire: tu poteris allegare libertatem qd nō prescripsi seruitutem. & obtinebis q. reitarentur itiones, q. itiones stant, & sic intentabis negatoriam pro futuris itionibus. & poteris petere damna & interesse rōne prædictorū. & totaliter expediet vno iudicio. hoc dicit gl. cum qua transit Bar. p. qua etiā facit capitulū querela. de elect. ¶ In glo. sequenti opponit contr. text. dū dicit. [vsus tibi interdictus est. Inā innuit statim prescriptionem interrupti p. interdictum extraiudiciale. cōtra. quia prescriptio lōgi tps nō interruptit p. extraiudiciale denūtiatiōnem; vt l. alienam. ff. p. empto. sed requirit litis contest. vt l. moræ. §. de rei vendi. gl. responder hic quod nō fuit sola interdictio. sed abstinuit ab vsu. & sic fuit naturalis interruptio, in qua nō requirit litis contestatio. vt l. naturaliter. ff. de vsuca. sed si nō cessasset ab vsu, nō sufficeret extraiudicialis interdictio, sed requireretur litis contestatio; vt aliter, & melius, etiam si non cessauit ab vsu, nō requirit litis contestatio: sed sufficit extraiudicialis interdictio; per quam apparet quod non patitur, vnde cum in prescriptione seruitutis requiratur quasi possessio, & ista quasi possessio consistat in scientia & patientia aduersarij, talis interdictio facit cessare quasi possessionem. & sic naturaliter interruptitur hæc prescriptio: nō sic in prescriptione longi tps, quæ currit cum tit. in rebus corporalibus, quia ibi est dare possessionem veram rei, quæ prescribitur sine scientia & patientia aduersarij; & hoc vult gl. in effectu. Ex quo sequitur quod si prescribens haberet titulum concessum a non domino; quocumque casu non requireretur scientia & patientia aduersarij p. l. fin. de prescrip. long. tempo. talis interdictio extraiudicialis non interruptet prescriptionem. vt in contrario,

¶ Emphyteuta, uel feudatarius, qui non sunt domini directi sed utiles: an possint in
ponere seruitutem rei emphyteuticæ, uel feudalis?

LEX III.

In provinciali. † Prædictio tributario pot
imponi seruitus, & res
quæ debet seruitutem, transiit ad singularem successio
nem cum eodem onere seruitutis. h. d. † Et est ar. ille
text. cum gl. j. q. emphyteuta vel feudatarius qui non sunt domini
ni directi, sed viles, possint imponere seruitutem rei emphytea
ticæ, vel feudali. In contrarium quia nō possunt alienare sine vo
luntate domini directi: ergo nec seruitutē imponere: quia con
tinetur sub verbo alienationis: vt l. si. de rebus alie. nō alienandis
predia verò tributaria non poterāt alienari sine cōsensu fisci: ad
quem videbatur pertinere directum dominium. breuiter ista
questio est determinata in vltimis feudorū, de inuestitura de re
aliena facta, q. valeat constitutio seruitutis quousq. durat apud
ipsum constituentem, vel hæredes eius: sed si propter aliquā cau
sam & res ad dominum reuertatur, extinguitur per l. lex veci
gali. ff. de pig.

2. **¶** Aqua que oritur in alieno, postquam ingressa est fundum tuum, non possem eam inde extrahere sine voluntate tua, et de ea potes facere quicquid vis.

3 Quid si est egressa de fundo tuo: quod possim eam ducere ad fundum meum, nisi ducatur per viam à te factam.

4 Si aquam que oritur in fundo tuo concessisti titio, ut posset eam derivare in suo, an posset posita eam tibi concedere?

5 *Ordinata charitas incipit à se, & quod de fonte tuo primus haurire debeat.*

LEX IIIL.

1 **A**quam. † Ex fundo alieno non pot duci aqua
 sine voluntate domini. h. d. & hoc line
 dñs indigeat pro se. vt j. eo. l. preses. quæ idem dicit qd
 ista siu : nō indigeat, quia nō tenetur cōicare cū alio
 2 vltra quā velit. vt in hac l. ecce ergo calum. † In tex. ibi. [aqua
 quæ in alieno loco oritur.] Idem si nō oriretur ibi, sed alibi, a
 postea duceretur ad fundū tuū fure seruitutis: & alio modo quia
 nō possem eā inde extrahere sine volūtate tua: quia est tua pos
 quam est ingressa fundū tuū: vt ff. de aqua quoti. & æsti. l. j. §. si
 3 lud. & de ea potes facere quicquid vis: † postquā verō esset egres
 sa de fundo tuo, possem eā ducere ad fundū meum: quia nō est
 amplius tua: nisi duceretur per riuū à te factū: quia ille est tuus
 & sine tua voluntate non possem eam inde extrahere. ita intelli
 go quod not. Bart. in l. quominus. ff. de fluminibus. in xij. quæ
 4 circa finem. † Quid si aquam quæ oritur in fundo tuo conce
 sisti titio: vt posset eam deriuare in suo: an possis postea eam mi
 hi concedere? gloss. quod sic. si tantum abundabat quod suffi
 ciebat vtrique. per l. Lucto. de aqua quotidiana & æsti. & ita
 fuit determinatum Bonoñ. inter fratres prædicatores. quibus
 primò commune concesserat aquam, & minores quibus concess
 sit secundo: quia fuit iudicatum valere secundam concessiōem
 quia non derogabat prioribus. itē quid si tu cui primò fuit con
 cessa, vis mihi concedere. Respondeo. aut vis concedere quod
 extraham de fundo concedentis: & non valet: vt in l. ex meo. ff.
 de seruit rustico. prædīo. aut quod extraham de tuo. postquam
 5 tuum ingressa est. & tunc potes: & valet. † Vltimò not. l. per
 a ses. ad id quod semper allegatur, quod ordinaria charitas: in
 pit. à se. & quod de fonte tuo tu primus haurire debes, & si co
 trarium facis locum habet quod dicitur. alpius ille perit qui le
 plus diligit vllum.

LEX V.

Quid ¶ In confessoria actione venit ut res in
statum statum reducat, & dñum red
ciatur. hoc dicit. Et idem dicit in l. si adibus. j. eodem
item in confessoria iure actionis venit declaratio in
uitutis. l. si curi. §. si querit. ff. si ser. ven. remotio verò vel detine
tio eius quod factum est contra debitam seruitutem, & etiam
condemnatio ad interesse venit officio iudicis mercenario do
seruienti illi actioni. ut l. loci corpus. §. in confessoria. ff. si serui
vendic.

2 Illi qui consueverunt in sylvis communis & nemoribus incutere ligna, & p
mittuntur armenta pascere in pascuis communis, quod potius debeat esse a pu
trimonio privato.

Si quis habet molendinum in flumine publico, an alius in superiori parte possit edificare aliud molendinum quod haberet nocere sequenti molendino, propter *ius fluminis* aquarum.

LEX

LEX

VII

Manifeste

† In aqueductu seruanda est antiqua consuetudo. h. d. Et pone in

S pradijs fiscalibus. qdā habebat seruitutē aqueductus la irrigāda pradia ipsorum: & per antiqua tpa cōsueuerunt ducere per vnū locū: seu partem pradiorum: nūc cōductores forte dictorum pradiorum volebāt qd ducere per aliū locū illis inuēdictis hic qd pcurator celsaris (qui est iudex inter fisci & priuatos) nō debet pati qd immutet antiqua cōsuetudo illis inuēdictis. Simile in seruitute altius nō tollēdi: vt ff. de ser. vrb. p. di. l. qui lūminibz ut pōt etiā poni qd nō habebāt seruitutē: sed ita cōsueuerunt ducere per longū tps. † Et sic no. arg. secundū doct. pro illis qui cōsueuerūt in syluis cōtatis & nemoribus incidere ligna & permittere excidere, vel pasuare in pascuis cōis: nō vt in prato publico. vel platea: sed potius dñr in patrimonio rei priuatae: vt j. de fundis rei priuatae per totū. † Glo. inducit ad q. de illo qui habet molendinū in flumine pub. & quidā in superiori parte vult cōstruere aliud molendinū, qd haberet nocere sequenti molendino. ppter auersionē aquae: vtrū possit? & vtrū sic: qd cōstruit in flumine pub. & sicut licuit illi prius cōstruere & vtrū aqua pub. ita vtrū licet scdō: licet noceat primo. ar. j. l. pxi. in prin. in cōtrariū facit ista liqua nō debet immutari antiqua cōsuetudo in praeiudiciū alterius, sed hic loquit qñ ille alter habebat seruitutē cōtra quam fiebat opus: vt s. e. l. si quid. Sed in casu nostro nō habebat: & ista partem videtur tenere glo. f. q. possit. Et de ista q. tangitur per glo. in pluribus locis. ff. de eden. l. si quis ex argentarijs. §. si inuitū talis bularum. dic plenissimē per Bar. in l. quominus. de flu. in j. q.

1. Quilibet pradium urbanum, vel rusticum presumitur liberum a seruitute, nisi seruitus probetur. c. nu. 3.
2. Illi qui statuer in alieno iure seruitutis, an presumatur boni fidei, & qualiter probe tur boni fidei? c. nu. 2.
3. Vicinus potest altius edificare, & obscurare lumina domus vicini, si nullam utilitatem ferat de illa eleuatione, sed hoc facit ut noceat vicino: an cogatur destruere si nocet?
4. Vicinus potest altius eleuare, quod videat omnia secreta domus vicini?
5. In pariete suo in quo non confuevit esse fenestra: potest facere unam fenestram, per quam videat omnia secreta domus vicini.
6. In edificio suo potest quis facere tectum: quod protenderet super publico.

LEX

VIII.

Altius.

† Solū est liberū vsq; ad celū: nisi seruitus sit ei imposita: & in pariete alterius nemo

S potest fenestrā facere. h. d. Barto. cū primo dicto concordat l. si ff. de l. cū meo. de ser. vrb. p. di. Cum secūdo dicto concordat l. pe. e. tit. quā tñ loquit in pariete cor. in quo nō potest alter ex socijs altero inuito vel nō cōsentiente fenestrā facere. Ex primo dicto gl. colligit no. q. ad qd tēper allegat, quod quolibet p. diū vrbānū, vel rusticū p. diūm liberū a seruitute: nisi seruitus p. b. ex hoc sequunt alia duo: primū qd est qd in illo qui vtrū in alieno iure seruitutis, nō p. diūm bona fides: si aliud nō apparet: qd scit vel scire debet qd illud p. diūm est nō iustū, & sic nō licet in eo aliqd facere iure seruitutis: ad hoc ergo vt p. diūm seruitute oportet quod doceat de aliqua iusta causa ppter quam credit habere seruitutē: puta qd dictum fuit sibi à patre suo, vel à suis antecessoribus, & ita no. doct. j. l. j. §. ff. de iti. actiūq; pri. glo. tñ sic sentit qd ad pbandū bonā fidē requirit titulus: sed doct. hoc nō tenent per l. si quis diuturno ff. de ser. ven. certē glo. nō vult qd requiratur titulus tanquā tit. eodē modo quo requirit in p. diūm p. diūm rerū corporalū. l. nullus. §. de rei ven. sed tanquā cā iusta ad inducēdā bonā fidē nō tñ negat quin si alia iusta cā subesset, quā induceret bonā fidē, quin illa sufficeret. Dy. aut tenuit qd boni fides p. diūm. sicut in p. diūm rerū corporalū: quē Cy. suus discipulus reprehēdit in l. j. §. eo. cū sit diuersa ratio: nam rē alienā iuste potes credere esse tuā, si eā possides vt tuā: qd nō habet p. diūm aliquid iuris cōtra te. Ideo in dubio p. diūm in bona fide: vt plenē no. in l. Celsus. ff. de v. iuc. maxime per Bar. Sed in re quā scis esse alienā, nullā causam habes: vel p. diūm nō habere facere aliquid iure seruitutis: quia cōtra te est iuris habere facere aliquid iure seruitutis: quia est cōtra te est iuris p. diūm: vt hic: & ideo dicūt Canonistae quod in p. diūm rerū corporalū. quā currit in rebus ecclesiasticis, si quārit an requiratur tit. de iure cā. nam de iure ciuili non requirit sine dubio. Non debet distinguī an cōtra p. diūm faciebat ius cōmune: vt cum

c vnus ep̄s vult p. diūm decimā in alie

no ep̄atu: vel vnus parochialis p. diūm in aliena parochia, & tñ requirit titulus: aliās secus: vt no. in c. si diligēt. de p. diūm. est casus in c. j. eo. tit. lib. vj. & ista determinatio multum facit cum gl. quā est in d. l. j. §. j. de iti. actiūq; pri. quia cōtra p. diūm seruitutē in fundo alieno sibi facit iuris p. diūm. & sic videtur acquiri ad inducēdā bonam fidē. Item patet aliud notabile: quia ille qui agit cōfessoria, licet sit in quasi possessione seruitutis, nihilominus nō releuat ab onere pbandi ppter hoc: sed debet probare seruitutem sibi competere: vt no. in l. sicuti. §. sed si queratur. ff. de ser. ven. & plenissimē not. in l. si priusquā. ff. de oper. no. nūci. Certē ratio est: quia contra cum est iuris p. diūm qd seruitus nō debetur: vt hic alias possessio releuat quē ab onere pbandi: quia qui possidet p. diūm dñs: nisi contrariū p. b. ar. in l. si. §. de rei ven. & quod no. in l. pe. ff. de cōdi. insti. qd aut ille qui est in quasi possessione seruitutis, vel alterius iuris incorporalis nihilominus possit ea vel ipsum vendicare per confessionem: vel quasi cōfessoriam: vt habetur in l. & si forte. §. j. si serui. ven. licet ille qui est in possessione rei corporalis nō possit eā vendicare, qd tenet & possidet omni genere possessionis nō datur rei vendic. licet de interdiciū vtrū possidetis: vt l. j. §. interdi

4. cum. ff. vtrū possit. † Vltimō extra gl. querit de duobus. primū qd si vicinus qui vult altius eleuare, & obscurare lumina domus vicini, nullā utilitatē sentit de illa eleuatione: sed hoc facit dñtaxat vt noceat vicino, qd p. diūm: postquā utilitatē nō sentit: & an possit & an cogat destruere si fecit. d. Ang. de Peru. in l. cum eo. ff. de ser. vrb. p. diūm. tenet qd nō possit: & cogat destruere. per illū tex. & per istum. Sed in contrariū facit l. j. §. deniq; ff. de aqua plu. ar. & l. in fundo. cir. ff. de rei ven. & ista pars videt melior & equior: sic ergo istae l. debent intelligi. qd hoc facit principaliter vt sibi proficiat, nō vt alteri noceat quod p. diūm: si utilitatē sentit, & nō aliter. Ex hoc deducitur aliud dubium: quod tangit hic Cyn. quod si vult tantum eleuare quod videat omnia secreta domus vicini: vt pone quod quis in pariete suo in quo non confuevit esse fenestra, vult facere vnā fenestrā: per quā videbit omnia secreta vicini sui. An possit: videtur quod sic: quia nihil facit in alieno, sed in suo: quod sibi videtur permissum: sed respondetur per dictam distinctionem: aut ex hoc utilitatē sentit, vel subest iusta causa: & tunc poterit: aut nō, sed hoc facit dñtaxat ad emulationem & displicentiam vicini: & tunc non debet sibi permitti. arbi. ff. de ope. publi. l. opus publi. † Vltimō debes scire qd istud principium debet intelligi quando quis vult eleuare aedificium suum per altum: ita quod nihil occupat de publico, sed dñtaxat aērem superiorem. Si autem in suo aedificio vellet quis facere tectum ex transuerso, quod protenderet super publico, non esset sibi licitum: & per interdiciū ne quid in loco publico cōpelleretur remouere vt l. ij. §. cum quidam. ff. ne quid in lo. pu. hoc videmus in istis parietibus quā pendent supra publicū. nam quā tenuis toleratur à publico: vt in ista ciuitate permittunt: sed quā tenuis extenderent supra stratā publicā quā non transit per medium, non possent fieri: & sic pontem de vna domo ad alteram quā est ex opposito, si transiret ibi stratam publicā, non possit quis facere: vt l. si. ff. eo.

2. Vicinus tuus potest in suo facere opus, ex quo auferatur tibi commoditas, quae ad te pertinebat de suo: dummodo nihil faciat tuo.

LEX

X.

Tibi.

Quilibet in suo potest facere quod vult nisi faciat contra debitam seruitutem. hoc dicit Bar. Limita per ea quā dixi in l. altius. No. tex. in prin. dum dicit [seruitutem aquae ducendae debere] qd licet vicinus constitueret tibi seruitutem aquae ducendae de fundo suo: nihilominus adhuc seruitus dicit tibi debere: & hoc per ea

a Per Bart. Adde d

ista q. vt p. eūde Bart. in l. j. §. sicut aut. ff. de aqua plu. ar. & per Bald. in c. cū ecclesia vulturana. col. c. j. de elec. in c. & q. excep. in c. j. §. si qd demāso. de contro. inuesti. & notabiliter per eūde Bart. in rubr. ff. de rer. diui. Ang. in l. j. §. idē aut. ff. ne qd in flumi. pub. & Flo. in l. Imperatores de ser. ruf. p. diūm. Evidē lausimē per d. Alex. in consi. clxxij. in ij. vol. a. est ex c. Et adde hic ea qd in p. diūm decimā dñr Sign. de homod. in suo consi. xxxij. incip. ex quodā fu. pub. Fran. Cur.

3. Pradiū vrbānū vel rusticū. Adde qd dicit p. diūm vrbānū, vel rusticū vtrū de glo. in l. dotale. ff. de fun. do. & in c. ecclesia sanctae Mariae de consitu.

4. Prescribere decimam: an decima possit p. diūm. vide glo. in c. nup. de deci. gl. in c. decima. xvi. q. j. Car. in c. dudum. in ij. nota. de deci.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Qui per hoc dicit. Adde hic quæ dicuntur p. Bar. & doc. in l. si ita. ff. de aur. & ar. leg. per Ang. in l. Titia. ff. de manu. test. & tex. & ibi no. p. Bart. in l. si cognatis. ff. de re. dub. Franc. Cur.

¶ An stabit. Adde de hac. q. & dic ut per Alex. de imo. in rub. ff. de no. ope. num. co. vi. ver. sed dubium. Cur.

¶ Per agrum alicuius qui seruientem non debet ire uel agere uicino nō licet domino prohibente, & quid eo non prohibente?
¶ In domum non licet ingredi, etiam domino ignorante, per loca ubi possunt uideri secreta domus: & qui facit contrā, tenetur actione iniuriarum.

LEX XI.

¶ Er agrum. Primum dictum istius l. intellige dñō prohibente, sed pro eo non prohibente siue sciat, siue ignoret, bene licet. ut in d. leg. diuus. ff. de serui. ru. præ. dummodo sine dño vicini hoc fiat quia cū sit nullus pñdicij, cōpetit cuilibet iure cuiusdā facultatis si tñ iret per xxx. dies, uideretur ire iure seruitutis, & extñc constitueretur in quasi possessione seruitutis eundī, ut habeat interdictum de itin. actus priuato. sed aliā actiō pñdiciālem non licet facere in alieno, nō solum domino prohibente, sed nec ipso ignorante & ideo si facit eo scitē, & nō prohibente, statim acquirit quasi possessio illius seruitutis. ut dixi s. co. l. j. ¶ In domum uero alienam non licet ingredi etiam domino ignorante, per loca ubi possunt uideri secreta domus. & qui facit contrā tenetur actione iniuriarum. ff. de iniur. l. is qui in domum circa sit. & vide hic l. ij. ff. de acqui. re. do.

¶ Si quis legauerit religiosus alicuius loci tantam quantitatē quolibet anno, tantum pro quolibet & augeatur numerus an debeat augeri præstatio?

LEX XII.

¶ Non modus. Licet prædia quibus debetur seruitus aque fuerint aucta, non tamen augeatur modus aquæ ducendæ à principio limitatus & est bona. l. h. d. Et pone casum q. vicinus tuus concessit tibi seruitutem aquæ ducendæ de fonte agri sui quæ seruitus intelligitur usq. ad indigentiam fundi tui. ut in l. ergo. §. j. ff. de serui. rusti. prædi. postea emisisti quædam alia prædia vicina, & adiunxisti cum fundo tuo unde nunc indiges maiori aqua quæ prius certē non inspicietur sed non poteris ducere nisi quātum prius ducebas quia usq. ad illum modum & quantitatē uidetur tibi facta concessio. Contra istam l. opp. de l. seruitus. ff. de ser. urba. præd. ubi qui cōstituit seruitutem altius non tollendi ne officiat luminibus domus vicinæ, non solum censetur concessisse pro luminibus quæ erant tempore concessionis: sed etiam pro futuris & sic si postea fecit fenestras quæ prius nō erant, nō potest altius eleuare: ut illis officiat, licet fortē per hoc non officiat primis. Sol. ibi poterat à principio imaginari & prouideri q. lumina vel fenestra possent ibi fieri unde simpliciter concedendo uidetur concessisse pro futuris & presentibus: hic non sic quia non potuit sibi prouidere q. vicinus deberet emere prædia vicinorum unde non censetur concedens de illis sensisse. ¶ secundū Pet. Qui per hoc dicit q. si quis legauerit religiosus cuiusdā loci tantam quantitatē quolibet anno, tantum pro quolibet, si augeatur numerus, non propterea debeat augeri præstatio: quia hoc non potuit prouideri. Adde quod not. per Dyn. & Bar. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. de leg. j. & adde l. si cum meus proprius. ff. si serui. vendi.

¶ Seruitutes urbanae an perduntur per non usum?

LEX XIII.

¶ Sicut vsumfru. Seruitutes reales non utendo perdunt spatio longi temporis scilicet annorū x. inter præsentēs & xx. inter absentes sicut ser-

uitus vsumfructus, vel vsum. h. d. olim pdebant biēto. sicut vsumfru. qd corrigi p. l. corruptionē. s. ti. j. ¶ In tex. ibi. [nō utendo.] p. hoc apparet q. loquitur in seruitute rusti. nam illæ sunt quæ non utendo perduntur, etiam si dominus prædiij seruientis sciat seruitutem deberi: ut in l. sequitur. §. si viam. ff. de vsum. sed seruitutes urbanae per non vsum non perduntur. sed demum si dominus prædiij seruientis præscripserit libertatem: in qua præscriptio ne requiritur factum suum. puta q. aliquid fecerit contra debiti seruitutem, aduersario sciente & patiente. & sic requiritur bona fides. quæ regulariter requiritur in præscribente longo tempore. Aut ergo est bonæ fidei. & sic fuit vsum libertate longo tempore. & præscripsit. & sic seruitus non tollitur per non vsum: sed per præscriptionem libertatis. Aut fuit malefidei, & sciebat seruitutem deberi. & tunc non præscripsit libertatem longo tempore, sed requiritur tēpus longissimum xxx. an. de iure ciuili. ut in l. sicut. de præscriptione. xxx. ann. sed hodie de iure canonico nec tantum sufficeret tempus malefidei possessori libertatis ad eam præscribendam: ut in c. possessor. de reg. iur. lib. vi. Sed quæritur præsupposito q. loquatur in seruitute rustica. an habet locum in habentibus causam discontinuam: ut est seruitus eundi. videtur q. nō. sed q. requiratur tēpus duplicatū: ut j. l. proxima. Guil. de cug. dicit hic contrarium. q. etiam talis seruitus tollitur spatio longi tēporis. Nec ob l. sequens. quia interdū seruitus habens causam discontinuam habet interualla annorum, vel mensium: & tūc requiritur tempus duplicatum: ut ibi. Aut dierum, vel horarum: & tunc secus: ut in l. si sic. ff. quædammodum seruam. per quam declaratur l. sequens. quod etiam sentit hic glo.

LEX XIII.

¶ Vm talis. Seruitus habens causam discontinuam, perditur tempore duplicato. h. d. & hoc quando habebat interualla annorum, vel mensium. secus si dierum, vel horarū: ut statim dicit. Et sic in ista l. non requiruntur anni. xx. tam inter præsentēs, quam inter absentes: quia x. anni qui sufficerent inter præsentēs si seruitus habet causam continuam, vel etiam discontinuam, cum interualla dierum vel horarum duplicantur nunc quæ habent interualla annorum. & ideo licet loquatur quando habet interuallum quinquennij, esset idem si triennij vel quadriennij: vel etiam vnius anni: puta q. licet in quolibet anno transire per fundum vna diēnam ista seruitus non tolleretur minori spatio xx. annorum etiam inter præsentēs: nec duplicaretur tēpus xx. ann. inter absentes. & ita sentit glo. in l. sicut. quemadmodum seruam. ¶ **¶ Cum autem.** Si area in qua segetes teruntur, non potest habere ventum, nisi ex una parte, ipso iure vicini seruitus censetur imposita ne altius tollat, & ventum impediatur. hoc dicit secundum vnam lectionem latine notabilem. Et est hoc fauore agriculturæ: quo & alia statuuntur l. ij. ff. de nundi. & extra de treu. & pa. c. j. & per hoc limitatur l. d. titius. s. eo. Sed an valeat pactum in contrarium. videtur q. licet per tex. & glo. in l. ij. in prin. ff. de ser. rusti. prædi.

De lege aquilia.

Rubrica.

Super glo. rubricæ ibi [damna venire]. Scilicet incidēt, & obficio iudicis tam in actione confessoria quæ datur pro seruitute retinenda: ut s. tit. j. l. si quid pars. & etiā in rei vñd. ut s. de rei vñd. l. domum. & ff. e. l. non solum. Inde sumpta occasione subiicitur de l. aquil. quæ generaliter prosequitur damnum datum: & per actionem legis aquiliæ petitur eius emendatio principaliter, nō incidenter. & datur domino passo damnum: ut l. item Mela. §. legis. ff. eod. sufficit tamen agenti probare possessionem rei, ex qua præsumitur dominus: quia dominium deducitur in iudicio incidenter: non principaliter. sicut in eo qui agit confessorie qui debet esse dominus prædiij dominantis. aliās sibi non datur. & tamen sufficit probare possessionem rei de qua agit, ut præsupponatur dominus: ut l. sicut. §. sed si queratur. ff. si seru. uñd. & ibi not. per Barto. in l. penult. ff. de condic. & restit. ¶ **¶ Damnum uero deducitur principaliter.** ¶ Sed quid si statum dicat quod de damno dato seu eius quantitate stetur iuramento domini possessionis: an stabitur iuramento possessionis, si non probat se aliter esse dominum: vide in Specu. de proba. §. vñdendum. ver. sicut poenæ statutum. datur etiam pro damno dato.